

forsvare Landet med 21 Liniebatailloner og 21 Forstærkningsbatailloner. Det vilde gaa, som naar et andet Medlem for nogle Dage siden i et Møde sagde: Vi ville vise, at vi ville forsvare vort Land og vor Neutralitet, ikke gennem Kjøbenhavns Befæstning, men ved at sende Armeen til Landegrænsen. Ja, det var den bedste Maade til at gøre det af i en Fart, i Løbet af 2—3 Dage vilde vor Arme, selv om den var 30,000 Mand stærk, blive overrumplet af en langt større Arme, hvis den kom Syd fra. Det kan ikke nytte at smile derad, vi have jo set ved Seban, hvorledes en Arme paa 80,000 Mand blev ødelagt paa een Dag, og saaledes vil det ogsaa gaa os, saa sandt som vi ikke længere ere Herrer til Søs. Hvis Fjenden var Thykland, vilde han angribe os Sønden fra og samtidig omgaa os til Søs og angribe os Nord fra. Det vilde blive en Vortødslen af Mennekeliv til ingen Verdens Nytte, det kan Hærten Krigsministeren eller Marineministeren eller nogen, der har med militære Sager at gøre, billige, det maa man protestere mod paa det allerbestemteste og holde paa Forsvaret af Regeringens Sæde, paa at benytte den mobile Arme, saa længe det er muligt uden for dette Punkt, og saa først i sidste Instans holde Kjøbenhavn saa længe det er muligt. Det er imidlertid omtalt saa mange Gange, og jeg skal derfor ikke gaa videre ind derpaa. Jeg vil naturligvis være glad ved at se dette Forslag bragt til et Udvalg, og jeg vil haabe, at det vil blive behandlet paa en saadan Maade, at den ærede Krigsminister vil kunne være tjent med Forslaget, som det kommer, men jeg trøster mig med, at hvis det ikke bliver af den Natur, at Krigsministeren kan tage imod det, saa vide vi, hvad vi have, og det beholde vi.

Jungersen: Jeg kan give det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) Ret, naar han ikke troede, at Tillæget til Hærloven af 1880 forudsatte Kjøbenhavns Befæstning, for saa vidt tror jeg, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret. Jeg synes, at det kommer frem allerede ved den Tvedeling, som sandt Sted af Forsvaret netop ved dette Tillæg til Hærloven. Det ærede Medlem sagde, at han vilde haabe, at vi skulde komme til en betydelig Indskrænkning i vort Forsvarsvæsen, og han kom derved til at tale om, at vi skulde optage et Forslag, saaledes som det var vedtaget af Folketinget i 1876. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem overhovedet kunde komme til dette Resultat, da han havde

været med til Forslaget i 1880, som var betydelig dyrere end dette Forslag fra 1876. Jeg undrede mig derfor over, at det ærede Medlem vilde henvise til dette Forslag og mene, at det skulde være Grundlaget i Fremtiden. Jeg kan huske, og jeg har haft Lejlighed til at overvære de forskjellige Behandlinger om militære Forslag her i Salen nu i over 20 Aar, at hver Gang det har været fremme, har der fra den Side, hvortil jeg hører, været Tale om, at man skulde se at komme til betydelige Indskrænkninger af de militære Udgifter. Det har været sagt baade her i Salen og udenfor, og Befolkningen har virkelig maattet faa den Tro, at det var Oppositionens Mening her, at vi skulde gaa til en betydelig Nedgang i de militære Udgifter. Men trods Udtalelser af denne Art, baade her og uden for Salen, har det dog vist sig, at vi, ikke i Smaasummer, men i meget store Summer, ere gaaede fremad Aar efter Aar, saa at Befolkningen egentlig er kommen til at tvivle, om det ogsaa forholder sig rigtig med disse Udtalelser om den betydelige Nedgang i Militærudgifterne. Jeg mener nu ogsaa, at det maaste ikke er aldeles uden Grund, at Befolkningen er kommen til at nære Tvivl i den Henseende, naar det maa slaas fast, at vi ere gaaede op Aar efter Aar, det ene Aar mere end det andet, helt fra først af og indtil Dato, paa det militære Omraade. Naar der nu siges af det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen), at han vilde anbefale, at dette Forslag kom til at gaa til Udvalg, for at der derigennem kunde nedlægges ligesom en kraftigere Protest mod de opadgaaende Udgifter hid til Dags, er jeg for Resten enig deri, at jeg tror, at den kraftigste Protest kommer frem fra et Udvalg, hvor et Udvalg kommer til at veje Forslaget, baade dets gode og dets flette Sider, og kommer til at afgive Betænkning derover. Jeg tror, der kommer en mere grundmuret Protest ud derved. Jeg var med til f. Eks. i 1888, den Gang vi stode midt under Provisoriet, at gøre mit til, at vi den Gang fik Hærlovforslaget lagt over i Udvalget. Skønt der var Tilbøjelighed her i Tinget til ikke at gaa til Udvalgs Medsættelse, var jeg dog med til dette, [ene og alene begrundet i, at jeg mente, at man derigennem vilde kunne nedlægge den kraftigste Protest og komme til det, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Kjær) talte om, at siges, hvad vi overhovedet ville paa dette Omraade. Jeg er nu for Resten ikke enig med det ærede Medlem, uden at jeg maa sige lidt til. Thi det ærede Medlem sagde,